

- A** בס"ד
Intro
Today we will learn בע"ה of דף לו of סוטה
Some of the topics we will learn about include.
The Machlokes regarding who was the first to enter into
ים סוף;
A Machlokes as to where the לויים stood at והר
עיבל;

A

The Machlokes regarding
who was the first
to enter into the ים סוף

A Machlokes as to
where the לויים stood
at הר גריזים והר עיבל

- B** The number of בריתות that were established on הר גריזים
and עיבל;
The four features of each Mitzvah;
ללמוד וללמוד
לשמור ולעשות
To learn about the Mitzvah; to teach it to others; to
preserve the Mitzvah; and to perform it;
ערבות
A person's obligation to ensure that all other Jews keep
Mitzvos;

B

The number of
בריתות
established on
הר עיבל and הר גריזים

ללמוד לשמור
וללמד ולעשות

ערבות

1 So let's review ...

The Gemara in the previous Daf mentioned יהודה שקידש שם שמים בפרהסיא נקרא כולו על שמו של הקב"ה יהודה, who publicly sanctified Hashem's name, was rewarded with that his name includes all letters of Hashem's name.

The Gemara now elaborates יהודה מאי היא

This Kiddush Hashem transpired at סוף ים סוף, as the Braisa states;

היה רבי מאיר אומר כשעמדו ישראל על הים היו שבטים מנצחים זה עם זה זה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים רבי מאיר says that the שבטים were all competing to be the first into the ים סוף. קפץ שבטו של בנימין וירד לים תחילה לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפזוכן לגבורה שנאמר ובין כתפיו שכן ונעשה אושפזוכן שבט בנימין that the המקדש בית המקדש was built in their domain.

אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה יהודה רבי says this is not what happened, but rather אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים

The שבטים all refused to be the first into the ים סוף. קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל, who was from יהודה, jumped in first; and they were therefore rewarded with that they ruled over כולל ישראל, as the Pasuk in תהלים states היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו מה טעם היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו משום דהים ראה וינוס =====

2 The Gemara cites a Braisa which points out an apparent contradiction in the Pesukim regarding the לוים's position at הר גריזים והר עיבל

In פרשת כי תבא the Pasuk states אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים שמעון לוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין

This implies that לוי למעלה לוי למטה stood on הר גריזים among the other שבטים. However, in ספר יהושע the Pasuk states 'וכל ישראל וזקניו עומדים...נגד הכהנים ולוים וגו' This implies that לוי למטה stood below, near the ארון לוי

1 יהודה שקידש שם שמים בפרהסיא נקרא כולו על שמו של הקב"ה

יבדבב מאי היא?

בריי"א:

אמר לו רבי יבדבב
אלא כך היה מעשה
אלא

זה אומר אין אני יורד תחילה לים
וזה אומר אין אני יורד תחילה לים

קפץ נחשון בן עמינדב
וירד לים תחילה

לפיכך זכה יהודה
לעשות ממשלה בישראל

היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו

מה טעם
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
משום דהים ראה וינוס

כפי רבי מאיר אומר

כשעמדו ישראל על הים
היו שבטים מנצחים זה עם זה
זה אומר אני יורד תחלה לים
וזה אומר אני יורד תחלה לים

קפץ שבטו של בנימין
וירד לים תחילה

לפיכך זכה בנימין הצדיק
ונעשה אושפזוכן לגבורה

ובין כתפיו שכן

2 The לוים's position
הר גריזים והר עיבל

וכל ישראל וזקניו עומדים...
נגד הכהנים ולוים וגו'

Implies that לוי למטה
אין Near the

אלה יעמדו לברך את העם
על הר גריזים שמעון לוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימין

Implies that לוי למעלה
כפי גריזים On

3 The Braisa offers three explanations:

1.

רבי אליעזר בן יעקב אומר
זקני כהונה ולויה למטה
והשאר למעלה

The elder שבת לוי כהנים ולויים were below, while the rest of לוי were on גריזים מעלה.

2.

רבי יאשיה אומר
כל הראוי לשרת למטה
והשאר למעלה

Those לוי who were eligible to carry the ארון stood below, while the rest stood on גריזים מעלה.

3.

רבי אומר
אלו ואלו למטה הן עומדים
הר גריזים והר שבטים ולויים, did not ascend
עיבל, but rather they all stood below. Although the Pasuk states
אלה יעמדו לברך את העם על הר גריזים

מאי על
על בסמוך

The word על means nearby - as the Pasuk regarding the פרוכת states;
וסכות על הארון
As Rashi explains
פרוכת מחיצה הואי
ולא היה סכך
The פרוכת was a partition NEAR the ארון, not a covering ABOVE the ארון.
=====

3

1

רבי אליעזר בן יעקב אומר

והשאר
למעלה

זקני
כהונה ולויה
למטה

2

רבי יאשיה אומר

והשאר
למעלה

כל הראוי לשרת
למטה

3

רבי אומר

אלו ואלו
למטה הן עומדים

מאי על
על בסמוך

אלה יעמדו
לברך את העם
על הר גריזים

As the Pasuk regarding the פרוכת states:

פרוכת
מחיצה הואי
ולא היה סכך

וסכות
על הארון

4 The Gemara now cites a Braisa which discusses the number of בריתות that were established at עיבל. For each Mitzvah there were four forms of ברית, because ברוך בכלל ברוך בפרט ארור בכלל ארור בפרט. There was a general ברכה for all Mitzvos, and a specific ברכה for each Mitzvah. And there was a general קללה for all Mitzvos, and a specific קללה for each Mitzvah. And since each Mitzvah includes the four features of ללמוד וללמד לשמור ולעשות To learn about the Mitzvah; To teach it to others; To guard the Mitzvah; And to perform it; Therefore ארבע וארבע הרי שמונה שמונה ושמונה הרי שש עשרה In all, there were 16 בריתות for each Mitzvah, because there were 4 בריתות for each one of the Mitzvah's 4 features. וכן בסיני וכן בערבות מואב And since the 16 בריתות for each Mitzvah were mentioned three times, first when the Yidden accepted the Torah at הר סיני, and again when Moshe reviewed the Torah in ערבות מואב, and a third time on הר גריזים; therefore נמצא מ"ח בריתות על כל מצוה ומצוה In all, there are 48 בריתות for each Mitzvah, 3 x 16.

5 רבי שמעון מוציא הר גריזים והר עיבל ומכניס אהל מועד שבמדבר רבי שמעון holds that the בריתות of הר גריזים cannot be included in the count of 48 בריתות, because, as Rashi explains, לפי שלא אמר יהושע עליהן כל התורה אלא מצות שבפרשה הר גריזים והר עיבל, but only the Mitzvos specifically written there. Therefore, רבי שמעון includes the בריתות of the Mitzvos when they were taught at המשכן; and he concurs with רבי עקיבא who holds כללות ופרטות נאמרו בסיני ונשנו באהל מועד ונשתלשו בערבות מואב The Mitzvos, with all their details were initially taught at הר סיני, repeated in המשכן, and repeated a third time in ערבות מואב. However, הר סיני holds like רבי שמעון that כללות נאמרו בסיני ופרטות באהל מועד At הר סיני, the Mitzvos were only taught in general, and the details were provided at המשכן. Therefore, we cannot count the בריתות of המשכן separately, but rather must count the בריתות of עיבל והר גריזים separately. =====

4 The number of בריתות established at עיבל והר גריזים

For each Mitzvah there were	Each Mitzvah includes the	Each Mitzvah were mentioned	נמצא
4	x	4	x
3	=	48	

forms of ברית: ברוך בכלל ברוך בפרט ארור בכלל ארור בפרט

features of: ללמוד וללמד לשמור ולעשות

times: סיני ערבות מואב הר גריזים

5 רבי שמעון...

ומכניס אהל מועד שבמדבר

רבי עקיבא:

כללות ופרטות נאמרו בסיני ונשנו באהל מועד ונשתלשו בערבות מואב

מוציא הר גריזים והר עיבל

לפי שלא אמר יהושע עליהן כל התורה אלא מצות שבפרשה הר גריזים והר עיבל, but only the Mitzvos specifically written there.

However, הר סיני holds like רבי שמעון that כללות נאמרו בסיני ופרטות באהל מועד

Therefore, we cannot count the בריתות of המשכן separately, but rather must count the בריתות of עיבל והר גריזים separately

6

The Gemara adds

רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון
 אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה
 שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות
 של שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמשים
 There were actually 48 multiplied by 603,550 - the
 number of Jews at that time - because, as Rashi explains
 כל אחד נעשה ערב על כל אחיו
 Aside for one's own obligations, each person is also a
 guarantor to ensure that all other Jews observe the
 Mitzvos. Therefore, each person is also responsible for
 the 48 of each and every other Jew.

רבי adds that the total of $48 \times 603,550$ must again be
 multiplied by 603,550.

And the Gemara explains:

ערבא
 וערבא דערבא
 איכא בינייהו
 As Rashi explains;

Rabi holds

כל אחד ערב
 על חובתם ועל ערבותם
 Each Jew became an ערב for all other Jews, both for their
 personal obligations, AND for their ערבות obligations as
 well.

However, רבי שמעון holds

כל אחד ערב
 על חובתם
 ולא על ערבותם
 Each Jew only became an ערב for the other Jews' personal
 obligations; but not for their ערבות obligations.

=====

6

The Gemara adds

רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו
 אמר משום רבי שמעון

אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה
 שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות
 של שש מאות אלף ושלושת אלפים
 וחמשים מאות וחמשים

$48 \times 603,550$

בריתות

Jews at that time

כל אחד נעשה ערב
 על כל אחיו

רבי adds

$48 \times 603,550 \times 603,550$

בריתות

Jews at that time

Jews at that time

ערבא
 וערבא דערבא
 איכא בינייהו

רבי שמעון

כל אחד ערב
 על חובתם
 ולא על ערבותם

רבי

כל אחד ערב
 על חובתם
 ועל ערבותם

7 The Gemara cites a Braisa which points out that the Pasuk at the beginning of פרשת ראה which states ונתת את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל Is apparently superfluous, because this information is clearly stated in its primary place, פרשת כי תבא. Therefore, we must say that this Pasuk teaches להקדים ברכה לקללה. Each ברכה precedes its corresponding קללה.

And since the Torah explicitly states only the קללות, and the ברכות are implied; this Pasuk also teaches להקיש ברכה לקללה

The ברכות are compared to the קללות in that

מה קללה
בלוים
בקול רם
בלשון הקודש
בכלל ופרט

And
אלו ואלו עונין ואומרים אמן

אף ברכה
בלוים
בקול רם
בלשון הקודש
בכלל ופרט
אלו ואלו עונין ואומרים אמן

Both ברכות וקללות were
Recited by the לוים;
In a loud voice;
In לשון הקודש, as written;
In general and specifically;
And both groups of שבטים answered אמן.

7 **ברייטא:**

**וְנָתַתְּ אֶת הַבְּרָכָה עַל הָרֵי גְרִיזִים
וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הָרֵי עֵיבָל**

This information is clearly stated in its primary place, תבא? פולט ט תבא?

להקדים ברכה לקללה

Each ברכה precedes its corresponding קללה

Since the Torah explicitly states only the קללות, and the ברכות are implied; this Pasuk also teaches

להקיש ברכה לקללה

אף ברכה	מה קללה
בלוים	בלוים
בקול רם	בקול רם
בלשון הקודש	בלשון הקודש
בכלל ופרט	בכלל ופרט
אלו ואלו עונין ואומרים אמן	אלו ואלו עונין ואומרים אמן